

En julefortelling

Publisert i TA 05.01.16

Søkelys

PARKERINGSBOTA

Av Inge Jørgensen

Hansen er en forsiktig mann fra Porsgrunn. Han kjører en moderne bil. En Honda Civic Hybrid 2008. Bilen har et moderne dashboard hvor speedometeret er plassert helt framme ved frontruta, med turtelleren helt bak ved rattet. Det er god plass mellom disse to til parkeringsbilletter og annet som må vises utenfra. Hansen passer alltid på å legge billetten godt synlig utenfra, men uten å strekke seg helt inn og fram for å legge billetten oppe på speedometeret. Hansen er litt stiv og vond i ryggen.

Før jul dro han med kona til Skien for å se filmen «En due satt på en gren og funderte over tilværelsen». Det var en såkalt smal film. Hansen er glad i små filmer. I Skien er det en stor parkeringsplass ved kinoen. Det var godt med plass på parkeringsplassen klokka seks på kvelden. Fruen løste billetten til 20 kroner som ga dem to timers parkeringstid, tilstrekkelig til kinoen. Hansen la billetten «fullt lesbar utenfra», som det står på billetten fra Q-park.

PÅ KANTORET til Q-park i Skien var skiftet nettopp begynt. De tre guttene Per, Pål og Espen var på jobb. Det var en stressende tid. De lå langt bak skjema for inntjening. Det var en av kjerneverdiene til Q-park som sto i fokus, «Resultatorientering». Og resultatet var begrenset. Per mente julebordet sto i fare om de ikke «ga jernet og skaffet flere inntekter». Pål så julebonusen gå fløyten. De var mest opptatt av det de selv kunne få av frynsegoder siden de ikke kunne få resultatlønn. Det var forbud mot resultatlønn i parkeringsbransjen. Espen var den heldigste av dem. Han så alltid løsninger der andre så problemer, åpen og positiv som han var. Espen var blitt årets parkeringsvakt flere år på rad. Han hadde et godt råd til sine to «brødre». «Det gjelder å finne biler uten billett eller biler med billett som er vanskelig synlig,» sa han. «Honda, f.eks., er blitt så moderne at det bare å plukke dem ut. Og så gjelder det å huske å ta bilder som ikke viser billetten, hvis den likevel skulle være synlig. Gode bilder er de bildene hvor billetten ikke synes. Forstår dere?», spurte Espen. Per og Pål forsto, men tenkte ikke så mye over det, visne som de var.

DET VAR Espen som gikk til parkerings-

plassen ved Lundetangen. Han hadde ikke gått lenge rundt før han fant både en og to og tre biler med lite synlig parkeringsbevis. To av dem ville det bli vanskelig å få «gode bilder» av. Mens den siste var perfekt. Det var en Honda Civic. Billetten lå godt synlig der en sto når parkeringsbota skulle plasseres på ruta, men her var Espen kreativ som alltid. «Gode bilder,» tenkte han, «det er tingen». Han tok fem bilder. Ett bakfra, et fra hver side hvor det bare er å passe på at en vindusstolpe skygger for deler av dashboardet, og to forfra, den ene med parkeringsbota. «Dette ble gode bilder», tenkte Espen, «ingen av dem viser parkeringsbeviset. Akkurat slik Parkeringsklagenemnda ønsker seg». Det ble mange bøter denne dagen. Hansen var ikke den eneste.

HANSEN BLE opprørt da han kom ut fra kinoen og fant parkeringsbota. «Herregud, er de helt blinde her eller?» sier han til kona. Griper tak i billetten og ser på tidspunktet. «Det er vel bare å klage det», sier kona, «vi har jo betalt». Og som sagt, så gjort. Hansen klaga. Han sendte med bilde av de to billettene som viste at han hadde betalt. Ærlig mann, Hansen, gjør lite gævern't han. Tidlig i januar kom svaret fra Q-park. De la ved de «gode» bildene til Espen. Ingen billett var synlig der nei. Det ble opplyst at «vår betjent ikke kunne observere gyldig billett i frontruten» og at «det er bilførerens ansvar å plassere billetten godt synlig på dashboardet». Hansen leste også at en kunne klage til Parkeringsklagenemnda. Han tok bilder av dashboardet med billetten godt synlig og sendte med klagen. Seinere fant Hansen noen eksempler på hjemmesi-

dene til Parkeringsklagenemnda som var helt lik hans egen sak. Der het det; «Etter en vurdering av bevisene i saken er nemnda kommet til at billetten ikke er synlig på bildet og legger vekt på at flere bilder burde vært tatt. Nemnda er av den oppfatning at når først bilder tas, som ikke er noe egentlig krav, må det stilles strenge krav til fotograferingen. Selskapet har derfor ikke oppfylt sin dokumentasjonsplikt. Klager gis medhold. Beslutningen er enstemmig.». Hansen ble glad og tenkte det var en opplagt sak også for ham.

DET GIKK vinter, vår, sommer og høst før vedtaket fra Parkeringsklagenemnda kom. Hansen gikk rett i bakken. Han fikk ikke medhold og må betale 760 kroner. Nemnda skriver: «Nemndas vedtak: Nemnda fant at selskapet har framlagt mange gode foto og la til grunn at disse sammenholdt med betjentens observasjon sannsynliggjør at billetten ikke lå plassert godt synlig bak frontruta da kontrollavgiften ble ilagt. Nemnda fant det på denne bakgrunn sannsynliggjort at klagers bil sto parkert i strid med standardvilkårene §4. Klager fikk derfor ikke medhold. Vedtaket var enstemmig.». Hansen leste også at «Saken er med dette endelig avgjort og kan ikke tas opp til ny vurdering i Parkeringsklagenemnda. Dersom tvisten mellom Dem og selskapet fortsetter, må saken løses innenfor det ordinære domstolsapparatet.». Her fant Hansen en åpning, rettsak. Kampvillig er han, Hansen. Men han måtte ha en begrunnelse fra Leif, Ingrid og Merete i nemnda. Så Hansen ba om å få svar på tre spørsmål; «Hva er det etter Parkeringsklagenemnda sin vurdering som skiller

denne nevnte saken fra min sak? Hva gjør bildene til Q-park bedre og mer troverdige enn mine? Har Parkeringsklagenemnda kunnskap om hvordan dashboardet på en Honda Civic 2008 ser ut?» «Nå,» tenkte Hansen, «får jeg gode svar.»

Parkeringsklagenemnda brukte ikke mer enn en dag på å svare. Det vil si at svaret kom fra saksbehandler André. Det var deprimerende lesning. «Nemnda gir ingen videre uttalelse utover det vedtaket som er skrevet.». «Suveren forakt for menigmann», tenkte Hansen. Fru Hansen er en sindig dame. «En rettsak kan bli dyrt», sa hun. «Betal bota. Vi får heller knipe inn på julegavene i år.»

Hansen grunna på dette en stund. Julegavene han ga bort var ikke av den dyre sorten, forsiktig mann som han er. Men kanskje han kan få en julegave fra Q-park? Godt tenkt, tenkte Hansen da han skrev til Q-park og ba om ettergivelse av bota. Men nei, den svenske servicekonsulenten til Q-park viser ingen nåde. «Kravet må betales. Ha en fin dag. Med vennlig hilsen ...».

«JO JO», tenker Hansen, «den lille mann blir stadig mindre.». Hansen kjøper julepresanger som føt og familien kan glede seg. Men til julematen blir det ikke servert polvarer i år. Ingen ting fra utlandet heller. Mens Per, Pål og Espen får sitt julebord og sin julegratiale. Espen blir årets parkeringsvakt i år igjen. Og i det nye året kommer enda flere til å få bot etter at Espen har tatt sine «gode» bilder som blir vurdert av en inkompetent Parkeringsklagenemnd, som fortsatt ikke skaffer seg kompetanse på ulike bilers utforming. Hansen er skuffa og lei seg. Men én ting har han lært, aldri mer til Skien kino.

Hansen er en forsiktig mann fra Porsgrunn. Han kjører en moderne bil. En Honda Civic Hybrid 2008. Bilen har et moderne dashboard hvor speedometeret er plassert helt framme ved frontruta, med turtelleren helt bak ved rattet. Det er god plass mellom disse to til parkeringsbilletter og annet som

må vises utenfra. Hansen passer alltid på å legge billetten godt synlig utenfra, men uten å strekke seg helt inn og fram for å legge billetten oppe på speedometeret. Hansen er litt stiv og vond i ryggen.

Før jul dro han med kona til Skien for å se filmen «En due satt på en gren og funderte over tilværelsen.» Det var en såkalt smal film. Hansen er glad i smale filmer. I Skien er det en stor parkeringsplass ved kinoen. Det var godt med plass på parkeringsplassen klokka seks på kvelden. Fruen løste billetten til 20 kroner som ga dem to timers parkeringstid, tilstrekkelig til kinoen. Hansen la billetten «fullt lesbar utenfra», som det står på billetten fra Q-park.

På kontoret til Q-park i Skien var skiftet nettopp begynt. De tre guttane Per, Pål og Espen var på jobb. Det var en stressende tid. De lå langt bak skjema for inntjening. Det var en av kjerneverdiene til Q-park som stod i fokus, «Resultatorientering.» Og resultatet var begredelig. Per mente julebordet stod i fare om de ikke «ga jernet og skaffet flere inntekter.» Pål så julebonusen gå fløyten. De var mest opptatt av det de selv kunne få av frynsegoder siden de ikke kunne få resultatlønn. Det var forbud mot resultatlønn i parkeringsbransjen. Espen var den heldigste av dem. Han så alltid løsninger der andre så problemer, åpen og positiv som han var. Espen var blitt årets parkeringsvakt flere år på rad. Han hadde et godt råd til sine to «brødre». «Det gjelder å finne biler uten billett eller biler med billett som er vanskelig synlig,» sa han. «Honda, f.eks., er blitt så moderne at det bare å plukke dem ut. Og så gjelder det å huske å ta bilder som ikke viser billetten, hvis den likevel skulle være synlig. Gode bilder er de bildene hvor billetten ikke synes. Forstår dere?» spurte Espen. Per og Pål forstod, men tenkte ikke så mye over det, visne som de var.

Det var Espen som gikk til parkeringsplassen ved Lundetangen. Han hadde ikke gått lenge rundt før han fant både en og to og tre biler med lite synlig pakeringsbevis. To av dem ville det bli vanskelig å få «gode bilder» av. Mens den siste var perfekt. Det var en Honda Civic. Billetten lå godt synlig der en stod når parkeringsbota skulle plasseres på ruta, men her var Espen kreativ som alltid. «Gode bilder,» tenkte han, «det er tingen.» Han tok fem bilder. Ett bakfra, et fra hver side hvor det bare er å passe på at en vindusstolpe skygger for deler av dashbordet, og to forfra, den ene med parkeringsbota. «Dette ble gode bilder,» tenkte Espen, «ingen av dem viser parkeringsbeviset. Akkurat slik Parkeringsklagenemnda ønsker seg.» Det ble mange bøter denne dagen. Hansen var ikke den eneste.

Hansen ble opprørt da han kom ut fra kinoen og fant parkeringsbota. «Herregud, er de helt blinde her eller?» sier han til kona. Triver tak i billetten og ser på tidspunktet. «Det er vel bare å klage det,» sier kona, «vi har jo betalt.» Og som sagt, så gjort. Hansen klaga. Han sendte med bilde av de to billettene som viste at han hadde betalt. Ærlig mann, Hansen, gjør lite gæern't han.

Tidlig i januar kom svaret fra Q-park. De la ved de «gode» bildene til Espen. Ingen billett var synlig der nei. Det ble opplyst at «vår betjent ikke kunne observere gyldig billett i frontruten» og at «det er bilførerens ansvar å plassere billetten godt synlig på dashbordet.» Hansen leste også at en kunne klage til Parkeringsklagenemnda. Han tok bilder av dashbordet med billetten godt synlig og sendte med klagen. Seinere fant Hansen noen eksempler på hjemmesidene til Parkeringsklagenemnda som var helt lik hans egen sak. Der het det; «Etter en vurdering av bevisene i saken er nemnda kommet til at billetten ikke er synlig på bildet og legger vekt på at flere bilder burde vært tatt. Nemnda er av den oppfatning at når først bilder tas, som ikke er noe egentlig krav, må det stilles strenge krav til fotograferingen. Selskapet har derfor ikke oppfylt sin dokumentasjonsplikt. Klager gis medhold. Beslutningen er enstemmig.» Hansen ble glad og tenkte det var en opplagt sak også for ham.

Det gikk vinter, vår, sommer og høst før vedtaket fra Parkeringsklagenemnda kom. Hansen gikk rett i bakken. Han fikk ikke medhold og må betale 760 kroner. Nemnda skriver: «Nemndas vedtak: Nemnda fant at selskapet har fremlagt mange gode foto og la til grunn at disse sammenholdt med betjentens observasjon sannsynliggjør at billetten ikke lå plassert godt synlig bak frontruten da kontrollavgiften ble ilagt. Nemnda fant det på denne bakgrunn sannsynliggjort at klagers bil sto parkert i strid med standardvilkårene § 4. Klager fikk derfor ikke medhold. Vedtaket var enstemmig.» Hansen leste også at «Saken er med dette endelig avgjort og kan ikke tas opp til ny vurdering i Parkeringsklagenemnda. Dersom tvisten mellom Dem og selskapet fortsetter, må saken løses innenfor det ordinære domstolsapparatet.» Her fant Hansen en åpning, rettsak. Kampvillig er han, Hansen. Men han måtte ha en begrunnelse fra Leif, Ingrid og Merete i nemnda. Så Hansen ba om å få svar på tre spørsmål; «Hva er det etter Parkeringsklagenemnda sin vurdering som skiller denne nevnte saken fra min sak? Hva gjør bildene til Q-park bedre og mer troverdige enn mine? Har Parkeringsklagenemnda kunnskap om hvordan dashbordet på en Honda Civic 2008 ser ut?» «Nå,» tenkte Hansen, «får jeg gode svar.»

Parkeringsklagenemnda brukte ikke mer enn en dag på å svare. Det vil si at svaret kom fra saksbehandler André. Det var deprimerende lesning. «Nemnda gir ingen videre uttalelse utover det vedtaket som er skrevet.» “Suveren forakt for menigmann,” tenkte Hansen. Fru Hansen er en sindig dame. “En rettsak kan bli dyrt,” sa hun, “betal bota. Vi får heller knipe inn på julegavene i år.”

Hansen grunna på dette en stund. Julegavene han ga bort var ikke av den dyre sorten, forsiktig mann som han er. Men kanskje han kan få en julegave fra Q-park? Godt tenkt,” tenkte Hansen da han skreiv til Q-park og ba om ettergivelse av bota. Men nei, den svenske servicekonsulenten til Q-park viser ingen nåde. “Kravet må betales. Ha en fin dag. Med vennlig hilsen ...”

“Jo jo”, tenker Hansen, “den lille mann blir stadig mindre.” Hansen kjøper julepresanger som før og familien kan glede seg. Men til julematen blir det ikke servert polvarer i år. Ingen ting fra utlandet heller. Mens Per, Pål og Espen får sitt julebord og sin julegratiale. Espen blir årets parkeringsvakt i år igjen. Og i det nye året kommer ennå flere til å få bot etter at Espen har tatt sine “gode” bilder som blir vurdert av en inkompetent Parkeringsklagenemnd som fortsatt ikke skaffer seg kompetanse på ulike bilers utforming.

Hansen er skuffa og lei seg. Men én ting har han lært, aldri mer til Skien Kino.

Inge Jørgensen

Forteller